

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 95.

Tenite Sæssion.

33te Møde.

Mandagen den 21de November.

(Fortf.)

Justitsministeren (fortsat): I den sidste Paragraph, § 14, bestemmes blot, at de ældre Love skulle ophæves, men det forekommer mig dog ikke, at de Love, der nævnes, ganske ere de, der burde nævnes, thi det hedder, „at Forordningen af 26de Marts 1845 og de i Slutningen af samme § 20 ommeldte ældre særlige Bestemmelser ere ophævede“. At der saaledes i sidstnævnte Forordning særlig henvises til de i Slutningen ommeldte ældre Bestemmelser, har sin gode Grund, idet der foran tales om Love, der skulle vedblive at være gjældende, hvilket derimod slet ikke ommeldes i det her foreliggende Udkast, idet det nemlig antages, at disse Bestemmelser ikke høre herhen. Jeg troer derfor, at man bør indskrænke sig til at sige, at Forordningen af 26de Marts 1845 skal være ophævet, thi de i Slutningen nævnte Bestemmelser ere allerede hævede ved den nævnte Forordning, og kunne altsaa ikke hæves paany.

Müller: Efterat den ærede Ordfører i Anledning af det Ændringsforslag, som er stillet af Rigsdagsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds (Ettrup), har udtalt sig om den Betydning, han lægger i § 2, er jeg for mit Vedkommende bleven høist betænkelig ved denne Paragraph. Loven skulde, efter min Opfattelse, være et Fremskridt; hvis Ordførerens Fortolkning af § 2, saaledes som den nu foreligger, er rigtig, saa er den derimod et Tilbagefærdt, og et meget stort Tilbagefærdt, og saa vil den gribe overmaade stærkt ind i de nu bestaaende Forhold. Jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at i den gjældende Lov af 26de Marts 1845 er Arbeidskjørsel i Byerne ved

Løsning og Ladning fra Dampffibe hjemlet (S. A. Hansen: Nei!). Jo! (S. A. Hansen: Nei!). Jo! Jeg skal i den Anledning tillade mig at oplæse, hvad der staaer i den gjældende Lov — og for min Anskuelse taler Alt, hvad der finder Sted hele Landet over. Der staaer i § 2 af den gjældende Lov med tydelige Ord: „Ogsaa maa det paa disse“ — de i § 1 nævnte Løder — „være Søfarende, der befinde sig i Nodhavn, tilladt at løsse og lade samt reparere deres Skibe, hvortil og den fornødne Hjælp maa ydes dem;“ deraf følger allerede, at der maa finde Kjørfler Sted, men der staaer endvidere: „fremdeles maa til saadan Tid Løsning og Ladning tilstedes af Dampffibe saavel som af Skibe, der ere nødvendige til at løsse eller lade paa aaben Plads, hvor Saadant kun kan finde Sted ved godt Veir og gunstig Vind. Dog skal, naar ikke særdeles Nødvendighed kræver det Modsatte, selv den Tid, da Gudstjenesten holdes paa Stedet, være udenfor den, hvori de foransførte Handlinger maa foretages.“ Saa kommer § 3; den siger: „Om Sønd- og Helligdagene skal det ordentligvis være forbudt i Kjøbstæderne fra Kl. 9 til 4 at foretage Kjørfler med Brygger- og Møllervogne eller andre Arbeidskjørfler, med Hensyn til hvilke“ — altsaa alle Arbeidskjørfler — „der saaledes i det nævnte Tidsrum i Gæt og Alt“ — altsaa saavel i Henseende til, hvad der er Regel, som hvad der er forbudt — „bliver at forholde i Overensstemmelse med de Regler, der indeholdes i § 2.“

Deraf følger upaatvilelig, og det er stadfæstet ved hvad der finder Sted over hele Landet, at ved Løsning og Ladning af Dampffibe ere Arbeidskjørfler tilladte, og Enhver, der kjender Forholdene i vore Byer, veed, at de finde Sted. I den By, hvor jeg boer,